

โครงการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชน (e-Participation)

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปผู้บริหาร	3
บทที่ 1 บทนำ	5
บทที่ 2 สรอ.ขอความรู้ เรื่องเกี่ยวกับรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์	8
2.1 บัตรประชาชน	8
2.2 เว็บไซต์หน่วยงานภาครัฐ	9
2.3 ปัญหาทางเทคโนโลยีการศึกษาและแนวทางการแก้ไข	11
2.4 ทำอย่างไรให้ประชาชนมีความเชื่อมั่นในบริการทางออนไลน์ของภาครัฐ.....	14
บทที่ 3 สรอ.ขอความรู้ เรื่องทั่วไป	17
3.1 เลิกบุหรี	17
3.2 การศึกษาไทยในปี 2020	18
3.3 เรื่องเล่าดีของแม่ถึงลูก	21
บทที่ 4 บทสรุปและข้อเสนอแนะ	23

บทสรุปผู้บริหาร

ปัจจุบันในหลายประเทศรวมถึงประเทศไทยได้ให้ความสำคัญเรื่องการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางของนโยบายผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์รูปแบบต่างๆ มากขึ้น ดังจะเห็นได้จากกรอบนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารระยะ พ.ศ. 2554 – 2563 ของประเทศไทย ซึ่งได้มีการกล่าวถึงการพัฒนาและประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม โดยสร้างความเสมอภาคของโอกาสในการเข้าถึงทรัพยากรและบริการสาธารณะสำหรับประชาชนทุกกลุ่ม ซึ่งการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นกระบวนการที่ประชาชนหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้มีโอกาสแสดงทัศนะและเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่มีผลต่อชีวิตความเป็นอยู่ รวมทั้งมีการนำความคิดเห็นดังกล่าวไปประกอบการพิจารณา กำหนดนโยบายและการตัดสินใจของรัฐ ซึ่งส่งผลต่อการขับเคลื่อนทั้งในระดับองค์กร และในระดับประเทศ อันจะนำไปสู่การเพิ่มคุณภาพในการตัดสินใจให้กับภาครัฐ สร้างความเท่าเทียมทางสังคม เป็นนโยบายจากประชาชนเพื่อประชาชน รวมถึงการตรวจสอบโครงการของภาครัฐโดยประชาชน ลดปัญหาด้านความขัดแย้งระหว่างประชาชนกับองค์กรของรัฐในด้านต่างๆ และที่สำคัญ คือ ประชาชนจะมีความรู้สึกเป็นเจ้าของ ซึ่งถือเป็นพลังในการขับเคลื่อนที่ดีที่สุด โดยการมีส่วนร่วม นั้นมีหลายระดับ ตั้งแต่ระดับร่วมรับรู้ ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมรับผิดชอบ และร่วมตรวจสอบ ดังนั้น หากประชาชนมีส่วนร่วมตั้งแต่เริ่ม ต้นกระบวนการตัดสินใจในการดำเนินการต่างๆ แล้วจะทำให้ การดำเนินการต่างๆ ของภาครัฐที่เกิดขึ้นสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนมากที่สุดและเป็นที่ยอมรับร่วมกันของทุกภาคส่วน

จากการสำรวจรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ขององค์การสหประชาชาติ (United Nations e-Government Readiness) ซึ่งเป็นรายงานการจัดอันดับความพร้อมของรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ของประเทศสมาชิกทั่วโลกตั้งแต่ปี ค.ศ. 2003 จนถึงปัจจุบัน หนึ่งในตัวชี้วัดที่องค์การสหประชาชาติได้ให้ความสำคัญ คือ ดัชนีชี้วัดการมีส่วนร่วมของประชาชน (e-Participation Index) จากระดับคะแนนและการจัดอันดับ e-Participation Index ของประเทศไทย พบว่า มีระดับคะแนนและการจัดอันดับที่ดีขึ้น โดยในปี ค.ศ.2010 อยู่อันดับที่ 110 จาก 192 ประเทศ (ระดับคะแนน = 0.0857) และในปี ค.ศ. 2012 อยู่ในอันดับที่ 48 จาก 193 ประเทศ (ระดับคะแนน = 0.3158) ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นว่าประเทศไทยได้เริ่มหันมาให้ความสำคัญกับการเข้ามามีส่วนร่วมทางอิเล็กทรอนิกส์ของประชาชนมากขึ้น จากประเด็นดังกล่าว สำนักงานรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) (สรอ.) ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญจึงได้จัดทำโครงการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชน (e-Participation) ร่วมกับ GotoKnow ภายใต้ชื่อ “สรอ. ขอความรู้” ซึ่ง GotoKnow เป็นชุมชนออนไลน์เพื่อการจัดการความรู้ (Knowledge Management) ของคนทำงานภาครัฐและภาคสังคม โดยสมาชิกส่วนใหญ่เป็นข้าราชการและบุคลากรทางการแพทย์ โดยโครงการฯ ดังกล่าว เป็นการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนผ่านระบบออนไลน์ (Social Media) เพื่อให้ประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วมในการพัฒนา รัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ และเพื่อให้มีงานวิจัยเชิงนโยบายที่ช่วยกำหนดทิศทางการพัฒนา รัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ให้สอดคล้องกับบริบทการเปลี่ยนแปลงของโลก ซึ่งยังคงมีการดำเนินงานอยู่ ณ ปัจจุบัน โดยผลการดำเนินโครงการฯ ที่ผ่านมา ตลอดระยะเวลา 4 เดือน ประชาชนให้ความสนใจและร่วมแสดงความคิดเห็น จากทั้งหมด 7 ประเด็น มีจำนวนบันทึก 1,678 รายการ มีผู้ให้ความสนใจเข้ามาอ่านบันทึกมากถึง 899,105 ครั้ง และมีผู้แสดงความคิดเห็นในประเด็นต่างๆ จำนวน 16,065 รายการ

จากข้อมูลข้างต้นแสดงให้เห็นว่า โครงการฯ ดังกล่าวได้รับการตอบรับจากประชาชนกลุ่มเป้าหมายที่น่าพอใจเป็นอย่างดี โดยข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาและต่อยอดจากการมีส่วนร่วมดังกล่าวมี ดังนี้

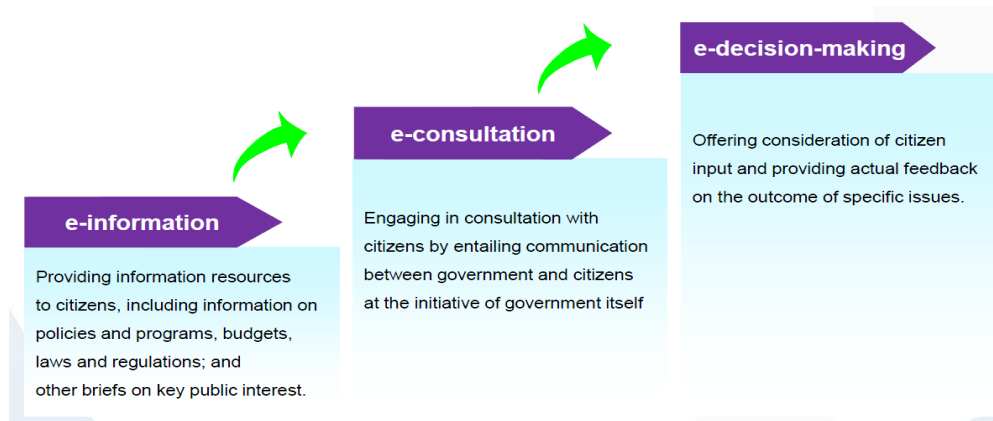
- 1) ควรนำความคิดเห็นและเสียงของประชาชนจากประเด็นต่างๆ มาทำการวิเคราะห์ เพื่อผลักดันต่อในเชิงนโยบายไปยังผู้ที่เกี่ยวข้องและผู้มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบโดยตรง
- 2) ควรมีการขยายกลุ่มเป้าหมาย เพื่อเพิ่มการมีส่วนร่วมของประชาชนให้ครอบคลุม เข้าถึงในทุกๆ สาขาอาชีพและช่วงอายุที่หลากหลาย

นอกจากนี้ การมีส่วนร่วมของประชาชนยังถือได้ว่าเป็นการพัฒนารัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ตามหลักการของ Open Government ซึ่งประกอบด้วยการสร้างโปร่งใส (Transparency) ความร่วมมือ (Collaboration) และการมีส่วนร่วมของประชาชน (Participation) โดยการดำเนินการตามหลักการดังกล่าว มีเป้าหมายหลักในการสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ภาคประชาชนและภาคธุรกิจ เพื่อให้เกิดการพัฒนารัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์อย่างยั่งยืน อันจะนำไปสู่การเชื่อมโยงหน่วยงานภาครัฐโดยยึดเอาประชาชนเป็นที่ตั้ง (e-Government for the People) และมุ่งสู่การเป็น Smart Government และ Smart Thailand ต่อไป

การมีส่วนร่วมของประชาชน ถือเป็นหลักการสากลที่อารยประเทศให้ความสำคัญและเป็นประเด็นหลักที่สังคมไทยให้ความสนใจ เพื่อพัฒนาเข้าสู่ระบอบประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมตามหลักการธรรมาภิบาลที่ภาคีรัฐจะต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนและผู้ที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนในสังคมได้เข้ามามีส่วนร่วม ในการร่วมรับรู้ ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ เพื่อสร้างความโปร่งใส และเพิ่มคุณภาพการตัดสินใจของภาครัฐให้ดีขึ้นและเป็นที่ยอมรับร่วมกันของทุกภาคส่วน โดยการบริหารราชการเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 และพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ต่างให้ความสำคัญต่อการบริหารราชการอย่างโปร่งใส สุจริต เปิดเผยข้อมูล และการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายสาธารณะ การตัดสินใจทางการเมือง รวมถึงการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐในทุกระดับ

ในระยะเวลาที่ผ่านมาอุปสรรคของการมีส่วนร่วมของประชาชนยังไม่สามารถเข้าไปมีส่วนร่วมได้อย่างเต็มที่ ปัญหาที่พบเห็นได้อยู่เสมอคือ การตัดสินใจและการกำหนดนโยบายต่างๆ เป็นหน้าที่ของรัฐ ซึ่งยังไม่มีการกระจายอำนาจไปสู่ประชาชนและปฏิเสธการรับรู้ถึงสิทธิของประชาชนดังเช่นอารยประเทศ จากกลไกดังกล่าวย่อมส่งผลให้กระบวนการการบริหารประเทศกลายเป็นอำนาจของรัฐแต่เพียงฝ่ายเดียว ซึ่งการจำกัดและปิดกั้นการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารประเทศดังที่กล่าวมาส่งผลให้รัฐต้องประสบปัญหาและอุปสรรคต่างๆ มากมาย อาทิ ปัญหาด้านความขัดแย้งระหว่างประชาชนกับองค์กรของรัฐในด้านต่างๆ ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน โดยสาเหตุแห่งปัญหาและความขัดแย้งดังกล่าวเกิดขึ้นเนื่องจากข้อเท็จจริงที่ว่าประชาชนมิได้มีความรู้สึกร่วมกันเป็นส่วนหนึ่งในการบริหารประเทศ ดังนั้น ในทางปฏิบัติภาครัฐควรเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมผ่านช่องทางหรือกลไกในการให้ข้อมูลข่าวสารและรับฟังความคิดเห็น โดยต้องจัดให้ประชาชนได้รับรู้บทบาทของตนในการที่จะเข้ามามีส่วนร่วมกับภาครัฐอย่างเป็นธรรม นอกเหนือจากการระบุไว้ให้เป็นเพียงแนวนโยบาย

จากการสำรวจรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ขององค์การสหประชาชาติ (United Nations e-Government Readiness) ซึ่งเป็นรายงานการจัดอันดับความพร้อมของรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ จากประเทศสมาชิกทั่วโลกตั้งแต่ปี ค.ศ. 2003 จนถึงปัจจุบัน หนึ่งในตัวชี้วัดที่องค์การสหประชาชาติได้ให้ความสำคัญ คือ ดัชนีชี้วัดการมีส่วนร่วมของประชาชน (e-Participation Index) จากระดับคะแนนและการจัดอันดับ e-Participation Index ของประเทศไทย พบว่า มีระดับคะแนนและการจัดอันดับที่ดีขึ้น โดยในปี ค.ศ. 2010 อยู่อันดับที่ 110 จาก 192 ประเทศ (ระดับคะแนน = 0.0857) และในปี ค.ศ. 2012 อยู่ในอันดับที่ 48 จาก 193 ประเทศ (ระดับคะแนน = 0.3158) ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นว่าประเทศไทยได้เริ่มหันมาให้ความสำคัญกับการเข้ามามีส่วนร่วมทางอิเล็กทรอนิกส์ของประชาชนมากขึ้น โดยการแบ่งระดับของการมีส่วนร่วมทางอิเล็กทรอนิกส์ของประชาชนสามารถแบ่งออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่

ภาพแสดงระดับการมีส่วนร่วมทางอิเล็กทรอนิกส์ขององค์การสหประชาชาติ

- 1 e-Information เป็นการให้ข้อมูลแก่ภาคประชาชนและภาคธุรกิจ โดยผ่านทางเว็บไซต์ของภาครัฐ ซึ่งทางภาครัฐเองจะต้องจัดเตรียมในส่วนของการให้ข้อมูลทางด้านนโยบาย กฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับ งบประมาณ การบริการ และข้อมูลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งข้อมูลดังกล่าว จะช่วยสร้างกิจกรรมการมีส่วนร่วมทางอิเล็กทรอนิกส์ของประชาชน
- 2 e-Consultation เป็นการให้ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นต่างๆ ซึ่งรัฐบาลจะต้องรับทราบ ข้อเสนอแนะจากประชาชนและตอบสนองต่อประชาชน นอกจากนี้ e-Consultation ยังเกี่ยวข้องกับการรายงานผลจากการเจรจากับประชาชนและประกาศผลให้ประชาชนทราบ โดยประชาชนสามารถใช้เครื่องมือออนไลน์ในการมีส่วนร่วม เช่น โพลล์สำรวจ ห้องสนทนา บล็อก เครือข่ายสังคมออนไลน์ กลุ่มข่าว และเครื่องมือได้ตอบอื่นๆ เพื่อสนับสนุนการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน
- 3 e-Decision making เป็นการดึงประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจเพื่อกำหนดนโยบายร่วมกัน ซึ่งรัฐบาลเองจะต้องแจ้งผลจากการตัดสินใจบนพื้นฐานของกระบวนการการให้คำปรึกษา

จากความเป็นมาและความสำคัญของประเด็นที่กล่าวมาข้างต้น สำนักงานรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) (สรอ.) ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญ จึงได้จัดทำโครงการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชน (e-Participation) ร่วมกับ GotoKnow ภายใต้ชื่อ “สรอ. ขอความรู้” ซึ่ง GotoKnow เป็นชุมชนออนไลน์เพื่อการจัดการความรู้ (Knowledge Management) ของคนทำงานภาครัฐและภาคสังคม โดยสมาชิกส่วนใหญ่เป็นข้าราชการและบุคลากรทางการแพทย์ ทั้งนี้ โครงการฯ ดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อนำการมีส่วนร่วมของประชาชนมาผลักดันต่อในเชิงนโยบาย ซึ่งยังคงมีการดำเนิน การอยู่ ณ ปัจจุบัน โดยผลการดำเนินโครงการฯ ที่ผ่านมตลอดระยะเวลา 4 เดือน ประชาชนให้ความสนใจและร่วมแสดงความคิดเห็น เป็นอย่างดี โดยประเด็นในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่ผ่านมทั้งหมด 7 ประเด็น สามารถแยกออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ประเด็นที่เกี่ยวกับรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์

- 1) บัณฑิตประชาชนในฝัน
- 2) เว็บไซต์หน่วยงานภาครัฐ
- 3) ปัญหาทางเทคโนโลยีการศึกษาและแนวทางการแก้ไข
- 4) ทำอย่างไรให้ประชาชนมีความเชื่อมั่นในบริการทางออนไลน์ของภาครัฐ (e-Trust)

ประเด็นที่เกี่ยวกับเรื่องทั่วไป

- 1) เลิกบุหรี
- 2) การศึกษาไทยในปี 2020
- 3) เรื่องเล่าดีดีของแม่ถึงลูก

โดยสถิติรวมทั้งหมด 7 ประเด็น มีสรุปดังนี้

จำนวนบันทึกรวม 1,678 บันทึก

จำนวนความคิดเห็นรวม 15,201 รายการ

จำนวนการให้ดอกไม้ (ให้ความชอบ) รวม 8,680 รายการ

จำนวนการอ่านรวม 899,105 ครั้ง

สำหรับในบทนี้ เป็นสรุปข้อเสนอแนะที่ได้จากการเปิดโอกาสให้ภาคประชาชนได้ร่วมแสดงความคิดเห็นในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่ การขอความคิดเห็นว่าบัตรประจำตัวประชาชนน่าจะสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันอย่างไรได้บ้าง การขอข้อเสนอแนะว่าเว็บไซต์ภาครัฐน่าที่จะเป็นอย่างไรเพื่อให้ประชาชนได้ประโยชน์สูงสุด การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ของปัญหาของเทคโนโลยีการศึกษาและแนวทางการแก้ไข รวมทั้ง การขอความคิดเห็นในเรื่อง e-Trust ว่าทำอย่างไรให้ประชาชนเกิดความเชื่อมั่นในบริการออนไลน์ของภาครัฐ โดย ประเด็นต่างๆ ที่ขอความเห็นจากประชาชนในส่วนนี้เป็นประเด็นที่ภาครัฐให้ความสำคัญ และเร่งผลักดัน ในช่วงนี้ ซึ่งเกี่ยวข้องกับประชาชนส่วนมาก โดยสรุปข้อเสนอแนะเป็นดังนี้

2.1 บัตรประชาชนในฝัน

“ท่านฝันอยากใช้ประโยชน์จากบัตรประชาชนสมาร์ทการ์ดอย่างไรบ้าง หรือบอกเล่าประสบการณ์ที่ได้ทำธุรกรรมกับภาครัฐ/ภาคเอกชนแล้วอยากเห็นว่าบัตรประชาชนดังกล่าวจะมาช่วยอำนวยความสะดวกได้อย่างไรบ้าง”

บัตรประชาชนสำหรับคนไทยได้มีวิวัฒนาการและรูปร่างที่เปลี่ยนแปลงไปตามยุคตามสมัยและตามความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ปัจจุบันนี้ทางกระทรวงมหาดไทยและกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้ปรับปรุงให้บัตรประชาชนเป็นบัตรสมาร์ทการ์ด มีการบันทึกข้อมูลเจ้าของบัตรลงในแผ่นชิพเล็กๆ ที่บรรจุข้อมูลของผู้ใช้ไว้มากขึ้น แต่การใช้งานอเนกประสงค์นั้นยังคงใช้ประโยชน์ได้น้อยอยู่

GotoKnow และ สรอ.(EGA) จึงได้ร่วมมือกันกระตุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการให้ความรู้และข้อเสนอแนะต่างๆ เพื่อการพัฒนาาระบบบริการเทคโนโลยีสารสนเทศต่างๆ ของประเทศ โดยจัดเป็นโครงการซึ่งจะมีการกำหนดหัวข้อประเด็นขึ้นทุกๆ 15 วัน เพื่อให้สมาชิก GotoKnowทุกคนได้ร่วมกันเขียนบันทึกตามประเด็นที่กำหนดผ่านบล็อก สำหรับประเด็นแรกเริ่มตั้งแต่วันที่ 15 - 31 พฤษภาคม 2555 เป็นประเด็นเกี่ยวกับบัตรประชาชนอเนกประสงค์ (Smart card)ด้วยการให้สมาชิกช่วยกันร่วมตอบคำถามว่า “ท่านฝันอยากใช้ประโยชน์จากบัตรประชาชนสมาร์ทการ์ดอย่างไรบ้าง หรือบอกเล่าประสบการณ์ที่ได้ทำธุรกรรมกับภาครัฐ/ภาคเอกชนแล้วอยากเห็นว่าบัตรประชาชนดังกล่าวจะมาช่วยอำนวยความสะดวกได้อย่างไรบ้าง ”ทั้งนี้ผู้ร่วมแสดงความคิดเห็นผ่านบล็อกเป็นจำนวนมาก โดยสามารถรวบรวมและสรุปประเด็นต่างๆ ได้ดังนี้

1) อยากให้บัตรประชาชนสมาร์ทการ์ดเป็นบัตรอเนกประสงค์ซึ่งเป็นบัตรหนึ่งใบที่ใช้แทนบัตรหลายใบได้ กล่าวคือ อยากให้บัตรประชาชนเป็นบัตรอัจฉริยะสามารถทำได้หลายๆ อย่าง หรือเกือบทุกอย่างที่จำเป็นต่อการดำเนินชีวิต เป็นบัตรหนึ่งใบที่แทนบัตรทั้งหมดได้

2) อยากให้มีการพัฒนาบัตรประชาชนโดยการนำเทคโนโลยีบรรจุไว้ในบัตรเพื่อทำให้สามารถใช้ประโยชน์จากบัตรได้มากขึ้น กล่าวคืออยากให้บัตรประชาชนได้รับพัฒนาให้มีความสามารถของเทคโนโลยีสารสนเทศบรรจุไว้ในบัตร ทำให้สามารถใช้ประโยชน์จากบัตรได้มากขึ้น เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับเจ้าของบัตรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

3) อยากให้บัตรประชาชนมีลักษณะที่สวยงาม คงทน ทนแดด ทนฝน ไม่ชำรุดเสียหายง่าย และอยากให้บัตรประชาชนออกมาสวยเหมือนตัวจริง

4) อยากให้บัตรประชาชนเป็นแบบไม่ต้องพกพา อยากให้มีการพัฒนา “Storage is in the Card” ข้อมูลอยู่ในบัตรไปเป็น “Storage is in the Cloud” (ข้อมูลอยู่ในระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์)เพื่อที่ประชาชนจะได้ไม่ต้องพกบัตร เพียงแค่จำเลขประจำตัวประชาชนของตนเองให้ได้เท่านั้น และอยากให้เป็นแบบไม่โครชิพฝังไว้ที่นิ้วมือ หรือยิงแสงเลเซอร์ฝังไว้ที่ส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกาย ฝังข้อมูลทุกชนิดที่อำนวยความสะดวกในด้านต่างๆ และสามารถเชื่อมโยงกับดาวเทียมได้

5) อยากรู้ให้บัตรประชาชนมีการแยกเพศ / ยกเลิกคำนำหน้าตามสิทธิสตรี อยากรู้ให้มีการแยกประเภทสีของบัตรประชาชนตามเพศของประชาชนตั้งแต่แรกเกิด และอยากรู้ให้มีการยกเลิกคำนำหน้า นาง, นางสาว ในบัตร

6) อยากรู้ให้บัตรประชาชนมีการฝังจีพีเอสหรือจำหน้าตาและดีเอ็นเอของผู้ใช้ เพื่อทราบตำแหน่งของบุคคลเจ้าของบัตรเป็นการช่วยลดปัญหาคนหาย และอาจพัฒนาให้บัตรประชาชนรับพลังงานจากแสงอาทิตย์ อาจใช้หลักการเดียวกับเครื่องคิดเลข

7) อยากรู้ให้หน่วยงานของรัฐมีความพร้อมด้านเทคโนโลยี กล่าวคืออยากรู้ให้หน่วยงานต่างๆ มีความพร้อมในการให้บริการประชาชนด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อตรวจสอบประวัติของประชาชนด้วยบัตรประชาชนสมาร์ทการ์ด และอยากรู้ให้บัตรประชาชนมีรหัสเหมือนบัตรเอทีเอ็ม เพื่อป้องกันการสูญหาย

บัตรประชาชนสมาร์ทการ์ด เป็นบัตรที่นำไปสู่ความสุข ความดี ความเป็นคนมีคุณภาพ เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา ผู้ครอบครัวยั่งยืนเป็นสุข สังคมอยู่เย็นเป็นสุข แบบพอเพียงและเพียงพอ ทั้งนี้หน่วยงานภาครัฐควรส่งเสริมและสร้างค่านิยมให้กับประชาชนทั้งประเทศให้ยึดถือปฏิบัติร่วมกัน ให้เกิดความตระหนักและเห็นถึงความสำคัญของบัตรประชาชน

สถิติของรายการบันทึกทั้งหมดที่ใส่คำสำคัญ“บัตรประชาชน”

จำนวนบันทึกรวม 83รายการ

จำนวนการอ่านรวม 57,273ครั้ง

จำนวนการให้ดอกไม้ (ให้ความชอบ) รวม814 ครั้ง

จำนวนความคิดเห็นรวม 794รายการ

สามารถอ่านรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่:

<http://www.gotoknow.org/blogs/posts/494575>

2.2 เว็บไซต์หน่วยงานภาครัฐ

“เว็บไซต์หน่วยงานราชการที่ท่านชื่นชอบ หรือเว็บไซต์บริการของรัฐที่ดีในความเห็นของท่านควรมีคุณสมบัติอย่างไร”

ปัจจุบันหน่วยงานราชการได้ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรภาครัฐมีการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตมากขึ้น โดยมีการนำเอาเทคโนโลยีสารสนเทศใหม่ๆ มาประยุกต์ใช้กับการทำงานเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ และเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนที่จะสามารถติดต่อสอบถามขอข้อมูล หรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการของส่วนราชการได้สะดวกยิ่งขึ้น

GotoKnow และสรอ.(EGA)จึงได้ร่วมมือกันกระตุ้นการมีส่วนร่วมของประชาชนในการให้ความรู้และข้อเสนอแนะต่างๆ เพื่อการพัฒนาระบบบริการเทคโนโลยีสารสนเทศต่างๆ ของประเทศ เป็นประเด็นที่สามขึ้น โดยเริ่มตั้งแต่วันที่ 16-30 มิถุนายน 2555โดยขอเชิญชวนสมาชิก GotoKnowทุกคนร่วมบันทึกถ่ายทอดประสบการณ์ความรู้เรื่อง "เว็บไซต์หน่วยงานราชการที่ท่านชื่นชอบ หรือเว็บไซต์บริการของรัฐที่ดีในความเห็นของท่านควรมีคุณสมบัติอย่างไร" ซึ่งมีผู้ร่วมแสดงความคิดเห็นผ่านบล็อกเป็นจำนวนมากโดยสามารถรวบรวมและสรุปประเด็นต่างๆ ได้ดังนี้

เว็บไซต์หน่วยงานราชการที่ชื่นชอบ

เว็บไซต์หน่วยงานราชการที่ได้รับความนิยมชื่นชอบ ได้แก่ เว็บไซต์ของโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ www.Chulalongkornhospital.go.th, เว็บไซต์ของสำนักงาน ก.พ. , เว็บไซต์องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพฯ ,เว็บไซต์กระทรวงวัฒนธรรม, เว็บไซต์ธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) www.bot.or.th/Thai/MonetaryPolicy, เว็บไซต์ของกรมอุตุนิยมวิทยา , เว็บไซต์ของสภาการพยาบาล, เว็บไซต์ครูสภา, เว็บไซต์กรมประชาสัมพันธ์, เว็บไซต์กรมสรรพากร, เว็บไซต์กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา หรือ กยศ www.studentloan.or.th เว็บไซต์ของกรมการจัดหางาน <http://www.doe.go.th>, เว็บไซต์ สสส.และเว็บไซต์โรงพยาบาลสวนดอก

ปัญหาที่พบในเว็บไซต์หน่วยงานราชการ

ปัญหาที่พบในเว็บไซต์ของหน่วยงานราชการส่วนใหญ่มักถูกใช้เป็นที่"แสดงวิชา" ของคนทำเว็บของหน่วยงานนั้น เช่น มี Flash มีภาพเคลื่อนไหว มีเสียง มีตัวอักษรวิ่ง เปลี่ยน cursor มี background แปลกๆ และอะไรต่อมิอะไรอีกมากมาย แต่สิ่งที่ลืมไปส่วนใหญ่คือ"ใส่เนื้อหา" อีกทั้งมักไม่มีความเป็นปัจจุบัน และเว็บไซต์ของหน่วยงานภาครัฐยังไม่เอื้ออำนวยแก่ผู้พิการและผู้สูงอายุมากนัก

คุณสมบัติของเว็บไซต์หน่วยงานราชการที่ดี

คุณสมบัติของเว็บไซต์หน่วยงานราชการที่ดี ผู้ใช้ควรสามารถเรียนรู้การใช้ได้ง่าย จดจำการใช้งานได้ง่าย สามารถใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำงานที่ต้องการสำเร็จได้อย่างรวดเร็ว มีความถูกต้อง ต้องแทบจะไม่พบข้อผิดพลาด (Errors) ผู้ใช้มีความพึงพอใจในการใช้งาน ใช้ง่ายรู้สึกมีความสุข อยากกลับมาใช้อีก มีข้อมูลเป็นปัจจุบัน ข้อมูลทันสมัยสม่ำเสมอ มีเนื้อหาที่ครอบคลุมงานของหน่วยงานตน ขนาดตัวอักษรควรมีความเหมาะสม สีพื้นควรทำเพื่อให้อ่านได้อย่างชัดเจนและง่าย เมนูหรือรายการของเว็บไซต์ ต้องชัดเจน สามารถเข้าถึงเนื้อหาได้ง่าย รวดเร็ว คลิกครั้งเดียวก็สามารถเข้าถึงทันที เว็บไซต์หน่วยงานราชการควรมีลักษณะ คือ ความเป็นประชาธิปไตย ทุกคนสามารถออกความคิดเห็นสอบถามเรื่องราวต่างๆ ได้

สิ่งที่อยากเห็นจากเว็บไซต์หน่วยงานราชการไทยในอนาคต

อยากเห็นเว็บไซต์หน่วยงานราชการของไทยในอนาคต ได้แก่ อยากเห็นเว็บไซต์เป็นที่พึ่งของเด็กๆ ระดับเยาวชนคนของชาติ อยากเห็นเว็บไซต์ราชการที่แนะนำเด็กๆ ไม่ให้หลงเดินทางผิดติดเกมหรือการพนัน ต่าง ๆ อยากเห็นเว็บไซต์สอนเด็กๆ ให้ทำความดี อยากเห็นเว็บไซต์เป็นที่พึ่งของคนยากคนจนเพื่อหาแสงสว่างสร้างชีวิตให้ร่ำรวยช่วยเหลือตนเองได้ด้วยตนเองเป็นที่พึ่งแห่งตน อยากเห็นเว็บไซต์เป็นช่องทางกรรองเรียนความไม่เป็นธรรมของชาวบ้านที่ได้รับผลกระทบ อยากเห็นเว็บไซต์ต่อเนก - ประสงค์ ค้นหาในสิ่งที่ต้องการได้ อยากเห็นเว็บไซต์ช่วยเหลือคนหลงทาง อยากเห็นเว็บไซต์แนะนำให้ความช่วยเหลือเหมือนมีเจ้าของบ้านคอยต้อนรับและนำพาไปยังสิ่งที่เราต้องการได้ อยากเห็นเว็บไซต์แนะนำประเทศไทย ผู้บริหารประเทศไทย รวมถึงวัฒนธรรมไทย วิถีไทย อยากให้มีเว็บไซต์ที่สามารถเป็นสำนักงานออนไลน์ได้ อยากให้มีเว็บไซต์ที่มีเนื้อหาครอบคลุมสำหรับความรับผิดชอบในหน่วยงานนั้นๆ และอยากให้เว็บไซต์มีลักษณะที่เน้นบริการสังคมมากกว่าการโฆษณา

หลักที่ดีในการทำเว็บไซต์

หลักในการทำเว็บไซต์ที่ดี ควรมีการศึกษาและวางแผน (Study and Plan = S&P) ลงมือปฏิบัติเรียนรู้ (Do and Learn = D&L) ตรวจสอบ และดู (Check and See =Ch&S) นำไปใช้ต่อไป และพัฒนา (Implement and Develop= I&D) นอกจากนี้ เว็บไซต์ควรมีคณะกรรมการผู้รับผิดชอบในการจัดทำเว็บไซต์ มีมาตรฐานการปฏิบัติงานว่าด้วยการพัฒนาบุคลากรระดับบริหารของหน่วยงานเกี่ยวกับการบริหาร และการพัฒนาเว็บไซต์เป็นระยะๆ ด้านเนื้อหาควรมีเนื้อหาหลายรูปแบบ ทั้งที่เป็น วิดีโอ

ภาพนิ่ง เสียง และหลายอย่างผสมผสานกัน มีบริการเสริม เช่น โปรแกรมระบบ chat , video conference หรือเบอร์โทรศัพท์ สายตรงไปยังแผนก ฝ่าย หรือบุคคลผู้รับผิดชอบโดยตรง

นโยบายการปฏิรูปการบริหารราชการของรัฐ โดยการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาปรับใช้

ภาครัฐมีนโยบายการปฏิรูปการบริหารราชการ โดยการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาปรับใช้ในการให้บริการแก่ประชาชน ผู้ประกอบการ และระหว่างหน่วยงานภาครัฐด้วยกันในรูปแบบหน่วยงานของรัฐกับประชาชน(Government to Citizen : G2C), หน่วยงานของรัฐกับเอกชน (Government to Business : G2B) ระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกัน (Government to Government : G2G)เพื่อยกระดับมาตรฐานของระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของหน่วยงานภาครัฐของประเทศไทยให้มีความพร้อมเทียบเท่าระดับสากล รวมทั้งต้องการผลักดันและสนับสนุนให้มีระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์(E-Commerce) ในหน่วยงานภาครัฐเพิ่มขึ้น

การพัฒนาระบบการให้บริการผ่านเว็บไซต์ เป็นอีกช่องทางในการพัฒนาองค์กร เพื่อให้สามารถให้บริการได้อย่างสะดวก รวดเร็ว เพิ่มขีดความสามารถ เพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการแก่ประชาชนมากขึ้นอย่างครบถ้วน ครอบคลุมและทั่วถึง ควบคู่ไปกับการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศภายในประเทศ ดังนั้น จึงควรมีการพัฒนาบุคลากรในองค์กรเพื่อให้เกิดความเชี่ยวชาญในระบบการให้บริการ ซึ่งต้องกระทำควบคู่กับ การพัฒนาประสิทธิภาพอุปกรณ์คอมพิวเตอร์และระบบสารสนเทศไปด้วย

สถิติของรายการบันทึกทั้งหมดที่ใส่คำสำคัญ“เว็บไซต์หน่วยงานราชการ”

- จำนวนบันทึกรวม 39รายการ
- จำนวนการอ่านรวม 8,256ครั้ง
- จำนวนการให้ดอกไม้ (ให้ความชอบ) รวม493 ครั้ง
- จำนวนความคิดเห็นรวม 309รายการ

สามารถอ่านรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่:

<http://www.gotoknow.org/blogs/posts/502793>

2.3 ปัญหาทางเทคโนโลยีการศึกษาและแนวทางการแก้ไข

"ปัญหาทางเทคโนโลยีการศึกษาและแนวทางการแก้ไข"

เทคโนโลยีการศึกษา (Educational Technology) เป็นการประยุกต์เครื่องมือ วัสดุและวิธีการต่างๆ เพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพทางการเรียนรู้ ตลอดจนการจัดสภาพแวดล้อมใหม่เพื่อการเรียนรู้ แต่ปัจจุบันยังพบปัญหาครุในหลายโรงเรียนที่ขาดโอกาสในการนำเครื่องมือเทคโนโลยีต่างๆ มาใช้ในการเรียนการสอน และครุอีกจำนวนมากยังมีปัญหาด้านทักษะการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต ปัญหาของการไม่กล้าที่จะเปลี่ยนแปลงรูปแบบการเรียนการสอนที่ใช้เทคโนโลยีเพิ่มขึ้นและอีกหลายปัญหาที่โรงเรียนต่างจังหวัดหลายโรงเรียนยังประสบ

ทั้งนี้ GotoKnow และสรอ.(EGA) จึงได้ร่วมมือกันกระตุ้นการมีส่วนร่วมของประชาชนในการให้ความรู้และข้อเสนอแนะต่างๆ เพื่อการพัฒนาบริการเทคโนโลยีสารสนเทศต่างๆ ของประเทศ เป็นประเด็นที่ห้าขึ้น ซึ่งเริ่มตั้งแต่วันที่ 15-31 กรกฎาคม 2555 โดยขอเชิญชวนสมาชิก GotoKnow ทุกคนร่วมบันทึกถ่ายทอดประสบการณ์ความรู้เรื่อง "ปัญหาทางเทคโนโลยีการศึกษาและแนวทางการแก้ไข" ซึ่งมีผู้ร่วมแสดงความคิดเห็นผ่านบล็อกเป็นจำนวนมาก โดยสามารถรวบรวมและสรุปประเด็นต่างๆ ได้ดังนี้

ความหมายของเทคโนโลยีการศึกษา

เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา คือ การประยุกต์เอาวัสดุอุปกรณ์และเทคนิควิธีการต่าง ๆ อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ผสมผสานกันในเชิงระบบ มาผลิตใช้และพัฒนาการศึกษาในรูปแบบสื่อสารมวลชน (ได้แก่ สื่อสิ่งพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์) เทคโนโลยีสารสนเทศ (คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต มัลติมีเดีย) และโทรคมนาคม (โทรศัพท์ เครือข่ายโทรคมนาคม การสื่อสารอื่น ๆ) เพื่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ได้ตามความต้องการของผู้เรียนในทุกเวลาและสถานที่

จุดมุ่งหมายหรือประโยชน์ของเทคโนโลยีทางการศึกษา

จุดมุ่งหมายในการใช้เทคโนโลยีการศึกษา ก็เพื่อให้ได้รับผลดี 6 ประการ ที่จะไม่ได้รับ หากปราศจากการใช้เทคโนโลยี การศึกษา ได้แก่ เพื่อให้ผู้เรียนเข้าถึงวัสดุการเรียนรู้ได้ง่าย เพื่อจูงใจให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการ เรียนรู้ในวงกว้างขึ้น เพื่อช่วยปรับปรุงการเขียนของผู้เรียน จากการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ เพื่อให้ การเรียนรู้ง่ายขึ้น และเพื่อให้ครูอาจารย์ สามารถสอนได้แตกต่างหลากหลายรูปแบบด้านประโยชน์ของเทคโนโลยี เป็นเครื่องมือ เสริมแรง การเรียนรู้ในวันนี้ ฟรุ้งนี้ และอนาคตได้เป็นอย่างดี และการใช้เทคโนโลยีการศึกษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและ พอเพียงสอดคล้องกับความจำเป็น ทำให้สามารถบรรลุจุดมุ่งหมายที่ต้องการร่วมกันได้อย่างกลมกลืนและสอดคล้องกับสังคม วัฒนธรรม การส่งเสริมคน ชุมชน และองค์กร ให้มีความสามารถพึ่งตนเองในการจัดการสิ่งต่างๆ ได้ ก็จะไม่มีความทุกข์หรือแพง ดี หรือไม่ดี เพราะอยู่บนฐานของความถูกต้อง เหมาะสม และพอเพียง ถึงแม้จะต้องลงทุนนับหลายล้านบาท ก็นับว่าเป็นเทคโนโลยี ที่ถูกและเหมาะสม

ปัญหาเทคโนโลยีทางการศึกษา

ปัญหาเทคโนโลยีทางการศึกษาโดยส่วนใหญ่ ได้แก่ ปัญหาความพร้อมของผู้สอน ครู/อาจารย์ยังขาดความพร้อมในการ เรียนการสอนด้วยเทคโนโลยี เพราะการที่จะพัฒนาผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพได้นั้น ก็จะต้องเริ่มจากการพัฒนา ครู/ อาจารย์ ปัญหาด้านวัสดุ อุปกรณ์ งบประมาณ คือ เรายังขาดงบประมาณในการพัฒนานวัตกรรม ชาติวัสดุ - อุปกรณ์และ งบประมาณที่จะพัฒนาสื่อนวัตกรรม การจัดหา การใช้ การดูแลรักษาและขาดงบจัดหาสื่อทันสมัย ปัญหาด้านสภาพการเรียน การสอนเด็กมีความแตกต่างกันด้านสติปัญญา ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ และด้านสังคม ปัญหาสุขภาพต่างๆนี้ก็ทำให้เด็กมีการ ตอบสนองรับรู้การเรียนการสอนได้ไม่เท่ากัน ทำให้มีผลต่อสภาพการเรียนการสอน ปัญหาการขาดแคลนงบประมาณในการจัดซื้อ จัดทำ และซ่อมบำรุงสื่อการเรียนการสอน ปัญหาสภาพแวดล้อมใหม่ ๆ ทำให้พฤติกรรมผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงไปจากสมัยก่อน มากมาย แต่ครูผู้สอนปรับสภาพตัวเองไม่ทันต่อยุคสมัย ปัญหาระบบขวัญและกำลังใจของครูผู้สอน ทำลายโอกาสและลดทอน ความอยากเป็นครูที่ดีให้ลดลง มีภาพสะท้อนไปถึงวิธีการสอนของครูผู้สอนอย่างชัดเจนว่า ศักยภาพต่ำลงเรื่อย ๆ สวนทางกับความ ใหม่ของเทคโนโลยี ปัญหาผู้บริหารซึ่งเป็นชี้ตายการนำเทคโนโลยีเข้าไปใช้ในสถานศึกษา หากโรงเรียนใดได้ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ ใจ กว้าง โรงเรียนนั้นก็เดินหน้าเร็ว หากโรงเรียนไหนได้ผู้บริหารที่ไร้วิสัยทัศน์ ใจแคบ โรงเรียนนั้นก็เดินอยู่กับที่ ปัญหา กระบวนการบริหาร โดยผู้บริหารยังไม่มีวิสัยทัศน์ทางด้านนี้ปัญหาความไม่แน่นอนของการจัดการเรื่องเทคโนโลยีของฝ่าย การเมือง ปัญหาการตามกระแสเทคโนโลยีการศึกษาที่มากเกินไป สิ่งนี้ทำให้ครูอาจจะละเลยวิธีการสืบเสาะหรือกระบวนการ แสวงหาความรู้ ปัญหาทุกองค์กรมีเรื่องราว ที่เทคโนโลยีที่ดีๆ ซ่อนเร้นอยู่ และมักถูกมองข้ามจากผู้บริหาร และที่สำคัญคือปัญหา มนุษย์กลัวการเปลี่ยนแปลง

ผลกระทบการใช้เทคโนโลยีทางการศึกษา

การใช้เทคโนโลยีทางการศึกษาเป็นการลดทอนการได้เห็นและได้ประสบการณ์เชิงสัมผัสกับการเรียนรู้โดยอยู่กับครู และได้สัมผัสความจริงของชีวิตกับผู้อื่นในสถานการณ์การเรียนรู้ สภาพดังกล่าวนี้ จะทำให้การศึกษาเพื่อสร้างคน ขาดมิติการมีคน กลุ่มเกลาและให้ชีวิตในส่วนที่จะเกิดจำเพาะกับกลายมิติทางการเรียนรู้ที่เป็นครุมีชีวิต ทำให้เราอาจจะสามารถสร้างคนฉลาด และมีความรู้ได้ แต่จะขาดการเข้าใจโลกและความเป็นจริงที่อยู่ในความเป็นชีวิต ไม่สามารถเข้าใจสังคมที่ต้องฝึกฝนให้รู้จักด้วยความรู้คิดที่จะได้จากครูและสังคมการเรียนรู้ในกลุ่มที่มีครูเอาใจใส่ดูแล ไม่รักในการเรียนรู้และสร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้คน ไม่มีความอดทนรอคอยต่อความริเริ่ม และเรียนรู้สร้างความเป็นจริงให้เกิดขึ้นด้วยความยากลำบากบนความเป็นตัวของตัวเองของสังคม ไม่รู้จักกาลเทศะในการใช้ความรู้เพื่อสนองต่อความจำเป็นให้สอดคล้องกับสถานการณ์อันหลากหลายในโลกความเป็นจริง รวมทั้งอาจจะสามารถสร้างผู้เรียนให้เป็นคนมีการศึกษาและมีวิชาความรู้ได้ แต่ก็เป็นคนที่ไม่มีความสุขในชีวิต ไม่รู้จักโลกและชีวิต เป็นเพียงแรงงานใช้ความรู้ได้ แต่ไม่เพียงพอที่จะมีความเป็นพลเมืองและเป็นกำลังความริเริ่มสร้างสรรค์ต่างๆ ให้กับสังคมเหล่านี้ และแม้เทคโนโลยีจะมีประโยชน์ อำนวยความสะดวกในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ได้อย่างกว้างขวาง แต่ถ้านักเรียนใช้อย่างไม่เหมาะสม ก็อาจส่งผลกระทบให้เยาวชน มีนิสัยเกียจคร้านที่จะเขียน จะคิดเลข เพราะมีตัวช่วยที่สะดวกรวดเร็วอยู่แล้วคือ คอมพิวเตอร์ เครื่องคิดเลข ฯลฯ เลยทำให้สมองที่ไม่ได้ถูกใช้อีกด้านฝ่อ และการที่ครูและนักเรียน ขาดโอกาสที่จะได้สัมผัสและคลุกคลีกับระบบและอุปกรณ์ทางด้านเทคโนโลยี อาจทำให้ครูส่วนหนึ่งที่อายุมากขึ้นทุกวันๆ จนล่วงเลยวัยที่จะตามทันก็เลยกลายเป็น "ครูที่กลัวเทคโนโลยี" ไปโดยปริยาย

แนวทางแก้ไข

ควรมีการสร้างตระหนักรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นหลักมีความรับผิดชอบในส่วนที่ยังบกพร่องทางวัฒนธรรมของผู้สอน ส่งเสริมให้เข้าร่วมการอบรมสัมมนาต่างๆ มีการส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการศึกษาด้วยตนเอง เพื่อให้ความรู้และประสบการณ์ในการใช้สื่อวัฒนธรรมทางการศึกษาที่มากขึ้น ควรเพิ่มงบประมาณให้เพียงพอ ให้หน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องจัดหางบประมาณ สนับสนุน ควรจัดกลุ่มให้เพื่อนช่วยเพื่อน คอยกำกับและแนะนำช่วยเหลือ จัดครูเข้าสอนตามประสบการณ์ความถนัด ควรจัดอบรม เพื่อให้ความรู้ จัดทำนวัตกรรมที่มีโอกาสเป็นไปได้โดยจะต้องสร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียน และสร้างการมีส่วนร่วมจากชุมชน สอนเพิ่มเติมนอกเวลา และจัดการสอนแบบรวมชั้น โดยใช้กระบวนการเรียนการสอนตามช่วงชั้น และแม้เทคโนโลยีจะก้าวไกลแค่ไหน แต่สิ่งที่สอนให้คนเป็นคน สอนให้คนมีทักษะชีวิตได้ดีต้องเป็นสิ่งมีชีวิตด้วยกันจริงๆ เป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญอย่างมาก นอกจากนี้ต้องให้ครูผู้สอนมีความพร้อมที่จะนำความรู้ในการใช้แท็บเล็ตนี้ไปสอนให้กับนักเรียน ถ้าครูผู้สอนไม่มีความรู้ ความพร้อมในด้านการใช้ แท็บเล็ต ก็จะทำให้ลำบากในงานสอนมากยิ่งขึ้น จึงต้องให้รัฐบาลเข้ามาช่วยเหลือ โดยการจัดสรรหาบุคลากรที่มีความรู้ในด้านการใช้แท็บเล็ตเข้ามาให้ความรู้แก่ ครูอาจารย์ทุกสถาบันการศึกษา เพื่อจะทำให้ครูอาจารย์ได้นำความรู้ที่ได้ไปถ่ายทอดให้กับนักเรียนต่อไป ควรมีการสร้างบรรยากาศ การสร้างประสบการณ์ที่ช่วยให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศอย่างต่อเนื่องตั้งแต่เยาว์วัยให้กับเยาวชนในชาติของเรา ตั้งแต่วัยนี้ก็จะช่วยให้ประเทศชาติของเรามีบุคลากรในอนาคตที่มีความพร้อมในการนำเอาเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้พัฒนาประเทศชาติของเราต่อไป

เทคโนโลยีทางการศึกษา เป็นเครื่องขยายศักยภาพและพลังการเรียนรู้ของมนุษย์ เพื่อมีกำลังในการสร้างสรรค์ประโยชน์สุขร่วมกันของสังคม เป็นตัวขยายกำลังการสร้างคามดีงาม สามารถพึ่งตนเองในการบรรลุจุดหมายต่างๆดังที่พึงประสงค์ ทั้งเพื่อตนเองและส่วนรวม โดยวิธีการทางความรู้และโดยวิถีแห่งปัญญาอันก่อปรด้วยคุณธรรมจากตัวคน หากขาดปัจจัยการทำงานของคนแล้ว เทคโนโลยีก็สร้างคนไม่ได้ แต่คนนั้นสามารถสร้างและคิดค้นเทคโนโลยีต่างๆ ขึ้นมาใช้ได้อย่างไม่จำกัด

สถิติของรายงานบันทึกทั้งหมดที่ใส่คำสำคัญ "ปัญหาเทคโนโลยีการศึกษา"

- จำนวนบันทึกรวม 59 รายการ
- จำนวนการอ่านรวม 26,602 ครั้ง
- จำนวนการให้ดอกไม้ (ให้ความชอบ) รวม 658 ครั้ง
- จำนวนความคิดเห็นรวม 524 รายการ

สามารถอ่านรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่:

<http://www.gotoknow.org/blogs/posts/510530>

2.4 ทำอย่างไรให้ประชาชนมีความเชื่อมั่นในบริการทางออนไลน์ของภาครัฐ (e-Trust)

“(e-Trust) ทำอย่างไรให้ประชาชนมีความเชื่อมั่นในบริการทางออนไลน์ของภาครัฐ”

ปัจจุบันภาครัฐได้มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร มาใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการ และให้บริการประชาชนและภาคธุรกิจเอกชน เป็นการบริหารจัดการภาครัฐสมัยใหม่ที่ เรียกว่ารัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ หรือ (e-Government) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงาน ปรับปรุงการบริการ แก่ประชาชน การบริการด้านข้อมูลและสารสนเทศเพื่อส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ประชาชน มีความใกล้ชิดกับภาครัฐมากขึ้น สื่ออิเล็กทรอนิกส์จึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการเข้าถึงบริการของรัฐโดยจะต้องมีความร่วมมือจาก 3 ฝ่ายได้แก่ ภาครัฐ ภาคธุรกิจ และประชาชน ผลพลอยได้ที่สำคัญคือ หลักธรรมาภิบาลและความโปร่งใส ที่มีมากขึ้นในกระบวนการทำงานของระบบราชการ อันเนื่องมาจากการเปิดเผยข้อมูล และประชาชนสามารถเข้ามามตรวจสอบได้ตลอดเวลา อีกทั้งยังเป็นการลดการคอร์รัปชันอีกทางหนึ่งด้วย

ทั้งนี้ GotoKnow และ สรอ. (EGA) ได้ร่วมมือกันกระตุ้นการมีส่วนร่วมของประชาชนในการให้ความรู้และข้อเสนอแนะต่างๆ เพื่อการพัฒนาบริการเทคโนโลยีสารสนเทศต่างๆ ของประเทศ เป็นประเด็นที่เจ็ด ซึ่งเริ่มตั้งแต่วันที่ 15 สิงหาคม – 15 กันยายน 2555 โดยขอเชิญชวน สมาชิก GotoKnow ทุกคนร่วมบันทึกถ่ายทอดประสบการณ์ความรู้เรื่อง “ทำอย่างไรให้ประชาชนมีความเชื่อมั่นในบริการทางออนไลน์ของภาครัฐ” ซึ่งมีผู้ร่วมแสดงความคิดเห็นผ่านบล็อกเป็นจำนวนมากโดยสามารถรวบรวมและสรุปออกมา เป็นปัจจัยหลัก 5 อย่างที่ทำให้ประชาชนมีความเชื่อมั่นในบริการทางออนไลน์ของภาครัฐคือ Hardware, Software ,People ,Public Relations และ Policy โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

Hardware

- โครงสร้างเทคโนโลยีสารสนเทศพื้นฐานที่มีให้บริการแก่ประชาชน เช่น เครือข่ายอินเทอร์เน็ต ต้องมีอยู่อย่างทั่วถึง ใช้งานได้จริง และค่าบริการถูกซึ่งประชาชนทั่วไปสามารถจ่ายได้ □
- จัดให้มีบริการ Free Wi-Fi อย่างครอบคลุมทุกพื้นที่ของประเทศไทยหากทุกอย่างประสานเป็นหนึ่งเดียวกัน
- เครื่องมือและอุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศมีให้ประชาชนหาซื้อได้ในราคาถูก ทันสมัยไม่ตกยุค เสถียร และมีคุณภาพ
- ปรับปรุงตรวจสอบ ดูแล ระบบเครือข่ายและระบบงานที่ให้บริการทั้งส่วน Front office และ Back office ให้มีเสถียรภาพและ ทันสมัยอยู่เสมอ

Software

- ระบบต้องตอบสนองความต้องการของประชาชนได้จริง คำนึงถึงผู้ใช้เป็นหลัก
- ระบบต้องไม่มีข้อผิดพลาด ถูกต้อง ใช้งานง่าย นำใช้ ใช้บริการได้ตลอดเวลา เรียนรู้ง่าย และสะดวก รวดเร็ว
- เนื้อหาบนเว็บมีความน่าเชื่อถือ ครบถ้วน ทนสมัย สมบูรณ์ เป็นปัจจุบัน
- ระบบมีความปลอดภัยสูงในการรักษาข้อมูลส่วนตัวของประชาชน
- ระบบต้องมีผู้ให้บริการคอยช่วยเหลือทางออนไลน์อยู่ตลอดเวลา
- ระบบต้องมีการระบุนโยบายต่างๆ และ ตัวตนขององค์กรที่ให้บริการอย่างชัดเจน
- ระบบต้องเอื้ออำนวยความสะดวกให้แก่ผู้พิการและคนด้อยโอกาสในสังคม คนยากจน ให้สามารถเข้าใช้ได้ด้วย เพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม
- ระบบต่างๆ สามารถเชื่อมโยงถึงกันอย่างบูรณาการ
- ระบบ และ ข้อมูล มีมาตรฐานกลางของประเทศ เช่น มาตรฐานทางข้อมูลออนไลน์ของหนังสือราชการทั่วประเทศ
- ระบบควรจะเป็นลักษณะ One stop service
- ระบบของผู้ให้บริการและข้อมูลต่างๆที่เกี่ยวข้องสามารถตรวจสอบได้
- มีการก้ำกั้วในการให้บริการแก่ประชาชน และมีมาตรการทางกฎหมายคุ้มครองสิทธิผู้บริโภคอย่างจริงจังเมื่อถูกละเมิดสิทธิ หากระบบล่มหรือระบบมีการถูกเจาะหรือมีข้อผิดพลาดใดๆ เกิดขึ้นทำให้ข้อมูลของประชาชนสูญหายหรือผิดพลาด
- มีแนวทางปฏิบัติและคู่มือการใช้ระบบที่เข้าใจง่ายและชัดเจน

People

- ปรับปรุงคุณภาพของผู้ให้บริการแก่ประชาชนทั้งที่ต้องให้บริการทางออนไลน์และที่สำนักงานที่ประชาชนต้องไปติดต่อขอความช่วยเหลือ เช่น ด้านการจดทะเบียนการค้า ด้านนิติบริการ ด้านทักษะในการใช้คอมพิวเตอร์และระบบสารสนเทศที่ตนเองต้องให้บริการ เป็นต้น
- ส่งเสริมให้บุคลากรผู้ให้บริการของรัฐมีความเชื่อมั่นในศักยภาพของตนเอง มีความภูมิใจในตนเอง ระบบออนไลน์ของรัฐต้องมีผู้ให้บริการคอยช่วยเหลือทางออนไลน์อยู่ตลอดเวลาในหลากหลายช่องทาง เช่น ทางข้อความ ทางโทรศัพท์
- อบรมให้ความรู้อย่างทั่วถึงแก่ประชาชนรากหญ้าให้รู้จักประยุกต์ใช้บริการต่างๆ ทางออนไลน์ของรัฐ
- รัฐต้องโปร่งใสและจ้างผู้มีความชำนาญในการเข้ามามีพัฒนาการของรัฐได้จริง และมีความซื่อสัตย์ ต่อเนื่อง ไม่ละเลยการให้บริการหลังการขาย เห็นแก่ประโยชน์ของประชาชนเป็นที่ตั้ง
- กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารต้องมีความรู้ ความสามารถมากพอที่จะดูแลพัฒนาและดำเนินนโยบายการบริการทางอิเล็กทรอนิกส์ (e-Trust) ไปได้อย่างราบรื่นและต่อเนื่อง
- ต้องสร้างความเชื่อมั่นให้กับประชาชนด้วยการให้ข้อมูลความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับนโยบายการบริการทางอิเล็กทรอนิกส์ เช่น จุดประสงค์ของระบบ งบประมาณที่ใช้ ความจำเป็นของระบบ วิธีการใช้งานระบบ เป็นต้น
- งบประมาณของหน่วยงานภาครัฐที่ทุกฝ่ายดำเนินการ ต้องมีการสรุปผลการดำเนินงาน และ นำมารายงาน เพื่อเทียบกับเป้าหมาย วิเคราะห์ สังเคราะห์ เพื่อนำมารายงานให้ประชาชนทั่วไปได้เข้าใจและเป็นหลักฐานเชิงประจักษ์

Public Relations

- รัฐต้องสื่อสารข้อมูลที่ถูกต้องกับประชาชนอย่างเป็นประจำเพื่อสร้างความตระหนักรู้ เช่น การประชาสัมพันธ์ข่าวสารระบบ ผ่านช่องทางการสื่อสารทุกประเภททั้งออนไลน์และออฟไลน์ เช่น Social Media โทรศัพท์ เว็บไซต์ โทรทัศน์ เป็นต้น
- รัฐต้องทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมและรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในการพัฒนาปรับปรุงระบบการให้บริการทางออนไลน์ของรัฐให้มากที่สุดเพื่อสร้างให้ประชาชนรู้สึกถึงความเป็นเจ้าของ

Policy

- กำหนดนโยบายและข้อกำหนดที่ชัดเจนในการที่รัฐจะให้บริการทางออนไลน์แก่ประชาชน
- แสดงความจริงใจในการเป็นผู้นำและให้การสนับสนุนด้านนี้อย่างชัดเจน ซึ่งจะเห็นได้ ว่าจริงๆ แล้วสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นใน e-government ต่างเป็นวิสัยทัศน์ของผู้นำในแต่ละองค์กรของรัฐทั้งสิ้น
- จัดตั้งหน่วยงานขึ้นมาเพื่อประชาสัมพันธ์ให้ความรู้และความมั่นใจกับประชาชนโดยเฉพาะ จัดโปรแกรมประชาสัมพันธ์ต่างๆ เพื่อสนับสนุนให้ประชาชนใช้บริการทั้งของรัฐและเอกชนผ่านทางอิเล็กทรอนิกส์

สถิติของรายการบันทึกทั้งหมดที่ใส่คำสำคัญ “e-Trust”

- จำนวนบันทึกรวม 116 รายการ
- จำนวนการอ่านรวม 39,608 ครั้ง
- จำนวนการให้ดอกไม้ (ให้ความชอบ)รวม 877 ครั้ง
- จำนวนความคิดเห็นรวม 398 รายการ

สามารถอ่านรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่:

<http://www.gotoknow.org/blogs/posts/510543>

จากบทที่แล้วที่ได้กล่าวถึงความคิดเห็นของประชาชนในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ไปแล้ว ในบทนี้จะเป็นการกล่าวถึงการขอความเห็นในเรื่องทั่วไปในสังคม ซึ่งถือว่ามีค่าสำคัญเนื่องจากเป็นเรื่องที่ใกล้ตัว ได้แก่ การแลกเปลี่ยนประสบการณ์และข้อเสนอแนะในการเลิกบุหรี่ การขอความเห็นว่าการศึกษาไทยในปี 2020 น่าจะเป็นอย่างไร ซึ่งจะสะท้อนให้เห็นถึงแนวความคิด ความต้องการ หรือข้อกังวลที่มีต่อการศึกษาไทยในอนาคต การขอความเห็นเกี่ยวกับเรื่องเล่าดีของแม่กับลูก ทำให้ตระหนักถึงคุณค่าและสายใยความผูกพันของสังคมไทย รวมถึงเป็นการสร้างความตระหนักให้ประชาชนไม่ลืมวัฒนธรรมที่ดีงามนี้ โดยสรุปข้อเสนอแนะเป็นดังนี้

3.1 เลิกบุหรี่

“เทคนิควิธีการเลิกสูบบุหรี่อย่างได้ผล หรือ ความช่วยเหลือจากภาครัฐที่ท่านอยากได้ในการช่วยลดปริมาณการสูบบุหรี่ของประชาชนไทย”

บุหรี่เป็นสิ่งเสพติดที่ไม่เพียงทำร้ายร่างกายของผู้สูบเองเท่านั้น แต่ยังส่งผลกระทบต่อสังคมรวมไปถึงประเทศชาติอีกด้วย GotoKnow และ สรอ.(EGA)จึงได้ร่วมมือกระตุ้นการมีส่วนร่วมของประชาชนในการให้ความรู้และข้อเสนอแนะต่างๆ เพื่อการพัฒนาาระบบบริการเทคโนโลยีสารสนเทศต่างๆ ของประเทศ สำหรับประเด็นที่ 2 เริ่มตั้งแต่วันที่ 1 – 15 มิถุนายน 2555 เรื่อง“เทคนิควิธีการเลิกสูบบุหรี่อย่างได้ผล หรือ ความช่วยเหลือจากภาครัฐที่ท่านอยากได้ในการช่วยลดปริมาณการสูบบุหรี่ของประชาชนไทย” ผลการแสดงความเห็น ดังนี้

1. สาเหตุหรือปัจจัยที่ทำให้สูบบุหรี่ สาเหตุหรือปัจจัยที่ทำให้คนสูบบุหรี่ เกิดจากการลอกเลียนแบบบุคคลที่ชื่นชอบการใช้บุหรี่เป็นสิ่งคลายเครียด การสูบบุหรี่เพราะอยากอวดผู้หญิง การมีความคิดว่าเพื่อนที่สูบบุหรี่ดูเท่ดีและการมีค่านิยมในสมัยก่อนว่าความเป็นเพศชายต้องเข้มแข็ง ไม่ขลาดกลัว แสดงความเป็น ฮีโร่

2. ผลกระทบ หรืออันตรายที่เกิดจากบุหรี่ ผลกระทบหรืออันตรายที่เกิดจากบุหรี่เกิดผลกระทบระยะสั้นต่อประสาทสัมผัสของการรับรู้กลิ่นและรส จะทำหน้าที่ได้ลดลง หัวใจเต้นเร็วขึ้น และความดันโลหิตสูงขึ้น ลมหายใจมีกลิ่นเหม็น และมีกลิ่นปาก ฯลฯ ส่วนผลกระทบระยะยาวก่อให้เกิดโรคมะเร็งปอดและมะเร็งในส่วนต่างๆ ของร่างกาย เช่น กล้องเสียง ลำคอ หลอดอาหาร และกระเพาะปัสสาวะ โรคถุงลมโป่งพอง โรคหลอดเลือดหัวใจและสมอง และทำให้สมรรถภาพทางเพศเสื่อมจากการอุดตันของเส้นเลือดที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมการแข็งตัวของอวัยวะเพศ ฯลฯ อีกทั้งหญิงมีครรภ์ที่ได้รับควันบุหรี่จะทำให้หน้าหนักตัวเพิ่มน้อยกว่าปกติ รวมทั้งมีโอกาสแท้ง และคลอดก่อนกำหนด ทั้งยังส่งผลกระทบต่อทารกในครรภ์ที่อาจทำให้สมองซีกขวาปกติ มีความผิดปกติทางระบบประสาท และระบบความจำ นอกจากนี้การสูบบุหรี่ เป็นต้นเหตุของความร้ายฉานด้านจิตใจในชีวิตคู่อีกด้วย

3. สาเหตุหรือแรงจูงใจที่อยากเลิกบุหรี่ สาเหตุหรือแรงจูงใจที่คนอยากเลิกบุหรี่ส่วนใหญ่มักจะมาจากคนที่รัก ได้แก่ ลูก ภรรยา พ่อแม่ หลาน นอกจากนี้ไม่อยากเลิกเพราะเห็นถึงโทษภัยและเห็นจากบุคคลต้นแบบ

4. เทคนิคหรือวิธีการเลิกบุหรี่ เทคนิคหรือวิธีการเลิกบุหรีมักจะเริ่มต้นจากความตั้งใจแน่วแน่ โดยบางรายจะเลิกแบบหักดิบ ส่วนบางรายก็จะค่อยๆ เลิก โดยจะค่อยๆ ลดจำนวนการสูบลง หากลูกอมมาอมแทนเมื่ออยากบุหรี ออกกำลังกายให้เหงื่อออกพยายามเปลี่ยนอิริยาบถเพื่อไม่ให้นึกถึงบุหรี งดเครื่องดื่มมีนิเมาทุกชนิด นอกจากนี้อาจมีการขอคำปรึกษาจากหน่วยงานที่ให้คำปรึกษา และสุดท้ายคือต้องตั้งใจให้ได้เด็ดขาดก็จะสามารถเลิกบุหรีได้

5. ผลลัพธ์จากการเลิกบุหรี ผลลัพธ์จากการเลิกบุหรี ถ้าผู้สูบบุหรีสามารถเลิกสูบบุหรีได้ก็จะเกิดความภาคภูมิใจจะเกิดความสุขที่เพิ่มขึ้นและมีสุขภาพที่ดีขึ้นในยามเช้าและทุกเวลา

6. วิธีห่างไกลบุหรี วิธีที่ทำให้คนห่างไกลจากบุหรี คือ ส่งเสริมค่านิยมที่ดีของคนรุ่นใหม่ไม่สูบบุหรี เป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้เยาวชนห่างไกลจากบุหรี โดยการชวน + ชี้ +เชิญ + ชม เพื่อให้เลิกบุหรีหรือการสอนลูกให้เกลียดบุหรีและการไม่คิดลองสูบบุหรีก็เป็นอีกปัจจัยที่จะทำให้บุคคลห่างไกลจากบุหรี

7. การควบคุม ดูแลจากภาครัฐ ภาครัฐควรส่งเสริมการสร้างสามัญสำนึกให้เกิดการรังเกียจคนสูบบุหรี่ ภาครัฐควรออกกฎหมายให้เลิกผลิตเหล้า บุหรี่ เพิ่มภาษีให้สูง มีการเอาจริงเอาจัง มีบทลงโทษผู้สูบบุหรี่ในที่ห้ามสูบให้จริงจัง จัดแบ่งเขตแบ่งโซนขายเหล้า-บุหรี่ จังหวัดไหน มีคนเท่าไร ควรขายเหล้า บุหรี่ได้เท่าไร กวดขัน จริงใจ เอาจริง เอาจัง นอกจากนี้อยากให้รัฐประกาศให้ความช่วยเหลือถ้าบุคคลต้องการเลิกบุหรี่ โดยออกค่าใช้จ่ายให้ ถ้าไปเข้าโปรแกรมหยุดบุหรี่ มีการลดค่าประกันสุขภาพควรมีการจำกัดปริมาณการนำเข้าบุหรี่จากต่างประเทศ รวมถึงการตรวจสอบและดำเนินคดีการลักลอบนำเข้าบุหรี่ผิดกฎหมายหรือบุหรี่มือสองอย่างจริงจัง มีการควบคุมเวลาและปริมาณการจำหน่ายบุหรี่ของร้านขายปลีก ปรับปรุง พรบ. คุ้มครองผู้ไม่สูบบุหรี่ พ.ศ. 2535 ให้ความทันสมัย ครอบคลุมและมีบทลงโทษที่ชัดเจน ลดขนาดความยาวของบุหรี่ยิ่ง ให้สั้นลง ทำให้การสูบแต่ละครั้งลดการกำหนดให้มีบุหรี่ปลอมอยู่ในซองบุหรี่ยี่ห้อ สุ่มอยู่ในซอง มีแต่มีวันสูบไม่ได้ มีการตรวจจับผู้พกพาบุหรี่และสถานที่สูบอย่างจริงจัง และมีการสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์จากใบยาสูบให้เกิดประโยชน์และแพร่หลายมากขึ้น

บุหรี่เป็นสิ่งเสพติดที่มีแต่โทษทั้งต่อผู้สูบเองและต่อบุคคลรอบข้าง แต่ถึงกระนั้นก็มีผู้ที่สามารถเลิกบุหรี่ได้ด้วยอาจเพราะเห็นถึงโทษภัย เพราะแรงจูงใจจากคนรัก หรือบางคนก็เลิกได้เพราะความมุ่งมั่นของตนเอง ซึ่งย่อมก่อให้เกิดผลดีทั้งด้านสุขภาพจิต สุขภาพกาย และยังส่งผลดีไปถึงครอบครัว สังคม และประเทศชาติอีกด้วย โดยเทคนิควิธีการเลิกบุหรี่ยังไม่มีแบบอย่างให้ปฏิบัติอยู่อย่างแพร่หลาย ขอเพียงแต่มีความเด็ดเดี่ยวและความตั้งใจจริงก็จะสามารถเลิกบุหรี่ได้ในที่สุด

สถิติของรายการบันทึกทั้งหมดที่ใส่คำสำคัญ“การเลิกบุหรี่”

- จำนวนบันทึกรวม 141 รายการ
- จำนวนการอ่านรวม 48,124 ครั้ง
- จำนวนการให้ดอกไม้ (ให้ความชอบ) รวม 1,049 ครั้ง
- จำนวนความคิดเห็นรวม 1,043 รายการ

สามารถอ่านรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่:

<http://www.gotoknow.org/blogs/posts/494577>

3.2 การศึกษาไทยในปี 2020

“ท่านฝันอยากเห็นการศึกษาไทยในปี 2020 เป็นอย่างไร”

การศึกษาเป็นสิ่งสำคัญสำหรับมนุษย์ เพราะการศึกษาเปรียบเสมือนหน้าต่างหรือสิ่งที่มนุษย์ต้องปฏิบัติตามตั้งแต่เล็ก ๆ การศึกษาเป็นสิ่งที่ไม่มีที่สิ้นสุด เพราะคนเราสามารถศึกษาหาความรู้ได้ตลอดชีวิต และจากการศึกษานี้เองทำให้คนเรามีความรู้และความเชี่ยวชาญในด้านต่างๆ มากยิ่งขึ้น ดังนั้นการศึกษาจึงมีบทบาทในการประกอบอาชีพหรือการดำเนินชีวิตของมนุษย์เป็นอย่างมาก ทาง GotoKnow และ สรอ. (EGA) ได้ร่วมมือกันกระตุ้นการมีส่วนร่วมของประชาชนในการให้ความรู้และข้อเสนอแนะต่างๆ เพื่อการพัฒนาาระบบบริการเทคโนโลยีสารสนเทศต่างๆ ของประเทศ เป็นประเด็นที่สี่ขึ้น ซึ่งเริ่มตั้งแต่วันที่ 1-15 กรกฎาคม 2555 โดยขอเชิญชวนสมาชิก GotoKnow ทุกคนร่วมบันทึกถ่ายทอดประสบการณ์ความรู้เรื่อง “ท่านฝันอยากเห็นการศึกษาไทยในปี 2020 เป็นอย่างไร” ซึ่งมี ผู้ร่วมแสดงความคิดเห็นผ่านบล็อกเป็นจำนวนมากโดยสามารถรวบรวมและสรุปประเด็นต่างๆ ได้ดังนี้

ปัญหาการศึกษาไทย

ปัญหาการศึกษาของไทย ได้แก่ ปัญหาของโรงเรียนวัดหรือโรงเรียนตามชนบทที่ยังมีความพร้อมน้อยกว่าโรงเรียนใหญ่ในเมือง, ปัญหาด้านระบบการเรียนการสอนของไทยตั้งแต่ระดับประถม ศึกษา มัธยมศึกษา ยังเป็นการศึกษาที่ไม่ได้ฝึกในด้านความคิด

สร้างสรรค์ ผู้เรียนไม่กล้าซักถาม, ปัญหาของบางคนที่ไม่สามารถเรียนทางด้านที่ตนเองชอบ หรือถนัดอย่างแท้จริง , ประเทศไทยยังประสบปัญหาความพร้อมทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาในอีกหลายประการ , ปัญหาการจัดการเรียนการสอนเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามพ.ร.บ.การศึกษาหรือหลักสูตรไม่ก้าวหน้าเท่าที่ควร , การถ่ายโอนโรงเรียนไปสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โรงเรียนยังไม่ได้รับการดูแลเท่าที่ควร , งานครูที่โรงเรียนมากเกินไป , การติว การกวดวิชา หรือการสอนพิเศษ ซึ่งไม่ใช่วิถีตามหลักสูตรหรือพ.ร.บ.ศึกษากำหนด กำลังระบาดหนักเข้าไปในโรงเรียน, ปัญหาการจัดการเรียนรู้ในโรงเรียน ซึ่งจัดตามหลักสูตรเน้นเนื้อหาสาระมากเกินไป และปัญหาการประเมินคุณภาพโรงเรียนหรือการประเมินอื่นๆ ซึ่งเกิดขึ้นที่โรงเรียนในปัจจุบันมีมากมายหลายประการ ซึ่งส่วนใหญ่เน้นประเมินที่เอกสาร ทำให้ครูมีภาระนอกเหนือจากการสอนเพิ่มขึ้น

แนวทางการแก้ปัญหาการศึกษาไทย

วิธีการแก้ปัญหาการศึกษาไทย ควรมึลักษณะดังนี้

รัฐบาลไทยควรดำเนินนโยบายด้านการศึกษาให้ถูกทางและใช้ทรัพยากรทางเทคโนโลยีได้อย่างถูกต้อง, ในระดับประเทศ นักการเมือง หรือผู้บริหารระดับสูง ควรมีความรู้ ความชำนาญ ประสบการณ์ด้านการศึกษาอย่างแท้จริงผนวกกับทักษะด้านการบริหารที่ลึกซึ้ง มีความมุ่งมั่น ทุ่มเท เสียสละในการบริหารเชิงนโยบาย ระดับรายบุคคลผู้บริหารโรงเรียน/ครูผู้สอน มีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ, ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเรียนตามความถนัด / ความต้องการ / ความจำเป็นต้องใช้ในชีวิตจริง, ผู้เรียนสามารถที่จะเกิดเป็นการบูรณาการบ้านกับโรงเรียนเพื่อให้เชื่อมโยงกันได้ , ควรสอนให้ผู้เรียนเกิดการ “ตระหนักรู้” เพื่อให้เกิดการ “รู้ตนเอง” มากขึ้น, ควรมีการสอนแบบมุ่งเน้นคุณธรรมจริยธรรมให้มากขึ้น, ควรออกแบบการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางผ่านปรัชญาของการ “สอนน้อย แต่เรียนรู้ให้มาก” การสอนควรเปลี่ยนเป็นการเรียนรู้ร่วมกัน ผู้อาวุโสกว่าคือ ผู้มีประสบการณ์ทำงานทำหน้าที่ถ่ายทอด บอกเล่าแนะทิศทางการที่ดีกว่า มุมมองของการเรียนรู้ สิ่งที่จะช่วยแก้ปัญหา ได้แก่ การสร้างความเข้าใจในสังคมโลก (Global Awareness) ควบคู่กับ ความรู้ด้านเทคโนโลยี (Technological Literacy) และด้านข่าวสารข้อมูล (Information Literacy) การปรับตัว การสนใจรู้ และความ สัมพันธ์ด้านการปรับตัว และความสามารถในการใช้เครื่องมือจริงที่มีอยู่จริง (Effective Use of Real-World Tools) ,เยาวชนไทยควรมีโอกาสได้เรียนรู้ การตั้งคำถามดีๆ และในแต่ละระดับการศึกษาควรให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับระดับนั้นๆ

การเตรียมความพร้อมของการศึกษาไทยเพื่อก้าวไกลสู่สากล

การเตรียมความพร้อมของการศึกษาเพื่อก้าวไกลสู่สากล ได้แก่ การวางแผนการศึกษาแห่งชาติ ที่ควรมุ่งสร้างความตระหนักรู้ของคนไทยในการจัดการศึกษาเพื่อสร้างคนไทยให้เป็นคนของประชาคมอาเซียน, พัฒนาสมรรถนะให้พร้อมจะอยู่ร่วมกัน และส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการศึกษา โดยให้มีการร่วมมือกันใน 3 ด้านคือ ด้านพัฒนาคุณภาพการศึกษา การขยายโอกาสทางการศึกษา ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบริการและจัดการศึกษา ,ขับเคลื่อนประชาคมอาเซียนด้วยการศึกษาดู การสร้างความเข้าใจในเรื่องเกี่ยวกับเพื่อนบ้านในกลุ่มประเทศอาเซียน ความแตกต่างทางด้านชาติพันธุ์ หลักสิทธิมนุษยชน การส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศเพื่อพัฒนาการติดต่อสื่อสารระหว่าง กันในประชาคมอาเซียน , พัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาตามหลัก 3N ได้แก่ Ned Net โครงข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ NEIS ศูนย์กลางรวบรวม จัดเก็บ และเชื่อมโยงข้อมูลสารสนเทศด้านการศึกษา NLC ศูนย์เรียนรู้แห่งชาติ นอกจากนี้ประเทศไทยควรมีการปลูกฝังให้เด็กในสังคมรู้จักการอ่านหนังสือตั้งแต่ยังเด็ก ซึ่งครอบครัวควรให้ความร่วมมือและเอาใจใส่ให้เด็กอ่านหนังสือ เพื่อให้เด็กเติบโตอย่างมีประ สิทธิภาพ จะทำให้เด็กก้าวทันต่อการศึกษา สามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุขและพัฒนาให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ซึ่งตรงกับหลักพุทธศาสนา โดยพระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต) เรียกว่าการพัฒนา 4ด้าน คือ พัฒนากาย พัฒนาศีล พัฒนาจิต และพัฒนาปัญญา

ความใฝ่ฝันของประชาชนกับการศึกษาไทยในปี2020

ความใฝ่ฝันของประชาชนกับการศึกษาไทยในปี 2020ประชาชนฝันอยากให้การศึกษาไทยในปี 2020 เป็นอิสระจากระบบการเมือง , ฝันอยากให้นั้นการสร้างคนให้เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในด้านต่างๆ ควบคู่ไปกับการมีคุณธรรมและจริยธรรมซึ่งเป็นคุณสมบัติของคนดี,เน้นผู้เรียนโดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รู้จักความถนัดของตนและความสนใจเรียนอย่างสนุก ไม่

เครียด, เน้นคุณภาพโดยเด็กสามารถคิดวิเคราะห์ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เกิดความเชื่อมั่นในตนเองและมีความสุขกับการทำงาน, ฝันอยากให้ครูเพื่อศิษย์เปลี่ยนเป้าหมายการเรียนรู้ของศิษย์จากเน้นเรียนวิชาเพื่อได้ความรู้ ให้เลยไปสู่การพัฒนาทักษะที่สำคัญต่อชีวิตในยุคใหม่ ย้ำว่า การเรียนรู้ยุคใหม่ต้องเรียนให้เกิดทักษะเพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 หน้าที่ของครูเพื่อศิษย์จึงต้องเปลี่ยนจากเน้น “สอน” หรือสั่งสอนไปทำหน้าที่จุดประกายความสนใจใฝ่รู้ (inspire) แก่ศิษย์ ให้ศิษย์ได้เรียนจากการลงมือปฏิบัติ (learning by doing) และศิษย์องงามทักษะเพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21, ฝันอยากเห็นการศึกษาไทยในปี 2020 มีการนำเอาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ มาผสมผสานกับเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตมาใช้เป็นนวัตกรรมในการจัดรูปแบบการเรียนการสอน เพื่อสร้างแรงจูงใจให้แก่แก่นักเรียนนักศึกษา, อยากรเห็นการจัดการศึกษาที่ทำให้เกิดผลจริงของการคิดเป็น ทำเป็นและแก้ปัญหาเป็น , อยากรเห็นการศึกษาที่ทำให้คนเรามีอิสระและเสรีภาพในการเลือกทางของตัวเองมากขึ้น , การศึกษาที่ทำให้สังคมเร่วัดคนจากการกระทำมากกว่าสิ่งที่เขาเป็น เขามี , การศึกษาที่ทำให้เรามีภูมิคุ้มกันต่อข่าวสาร เข้าใจในความเป็นมนุษย์ การรวมชม ยอมรับ ความต่าง เพื่อสร้างสิ่งดีกว่า, การศึกษาที่ทำด้วยกันทั้งสังคมไม่ใช่โยนภาระให้กับสถานศึกษาหรือกระทรวงศึกษาเพียงอย่างเดียว , ฝันอยากเห็นการศึกษาไทยในปี 2020 คือการศึกษาที่กลับมารับใช้สังคมชุมชนของตนเอง , ครู ต้องทำหน้าที่ สอนคน มากกว่าสอนหนังสือ, ฝันอยากให้ระบบการศึกษาเลิกการวัดมาตรฐานบุคลากรด้วยกระดาษ, ระบบควรจัดแยกการทำงานด้านการศึกษาให้ชัดเจน การเรียนรู้ของเด็กเห็นผลจากการกระทำจริงได้ ก็อยากให้ ระบบการเรียนการสอน ควรกระชับเจาะตรงเหมือนเรียนกวดวิชา, อยากรให้เทคโนโลยีมาช่วยในการทดสอบ , ควรมีการเปลี่ยนระบบการเชิดชูคนเก่ง มาเป็นเชิดชูคนดี คนเสียสละ เพราะถ้าจิตใจของเขาดีแล้ว สิ่งดี ๆ จะตามมาเอง , อยากรให้การศึกษาไทยในปี 2020 เป็นการศึกษาแบบพอเพียง โดยมีความเชื่อว่า เมื่อคนเราได้ทำในสิ่งที่รัก และถนัด เราจะทำงานนั้นได้อย่างดี มีคุณภาพ พัฒนาศักยภาพออกมาได้อย่างเต็มที่, หลักสูตรหรือความรู้ที่สอนต้องสามารถนำไปประยุกต์หรือปรับใช้กับชีวิตประจำวันและชีวิตของการทำงานได้เป็นอย่างดี , ควรสอนให้เด็กไทยรู้จักวิเคราะห์ แก้ไขปัญหาตนเองให้ได้มากขึ้น ควรผสมผสานกับระบบท่องจำด้วยการสร้างค่านิยมและการปรับวัฒนธรรมการทำงานที่ร่วมมือร่วมใจหรือการทำงานเป็นทีมให้มากขึ้นมีความเป็นอัตลักษณ์ ของคำว่า"การศึกษาไทย" และสามารถประยุกต์ใช้กับคำว่า "การศึกษาสากล" ได้ด้วย

เรื่องการบริหารจัดการตั้งแต่ระดับสภามหาวิทยาลัยต้องได้ผู้บริหารจัดการที่มีความรู้คู่ศีลธรรม มีวิถีชีวิตที่ปฏิบัติให้ดูเป็นอยู่ให้เห็น มีความโปร่งใสในทุกกรณี , สาขาวิชาที่เปิดการเรียนการสอน ต้องมีวิชาพื้นฐานชีวิตเป็นวิชาพื้นฐานทั่วไปคือวิชาที่สอนคนให้เป็นมนุษย์เห็นคุณค่าของความเป็นมนุษย์ , เรื่องสถานที่เรียนรู้ฝันเห็นห้องเรียนธรรมชาติเพียงผู้สอนผู้เรียนมีเครื่องมือสื่อสารต่อกันได้เป็นการเรียนรู้ทางอินเทอร์เน็ต , ควรมีการเปิดหลักสูตรวิชาชีวิต เน้นความสุขทางจิตใจ ในห้องเรียนธรรมชาติ , และฝันอยากให้ครูเป็นคนดี เพราะหากครูผู้สอนเป็นคนดีแล้ว วิชาที่สอน คนที่เรียน ชุมชน สังคมที่อาศัย สภาพแวดล้อม ฯลฯ ก็ย่อมจะดีตามไปด้วยและอยากให้การพัฒนาการเรียนรู้ออกมาเป็นบุคคลกรที่มีศักยภาพของประเทศ อย่ำลึมรักแห่งง้าววัฒนธรรมไทยซึ่งประการนี้ดูจะสำคัญที่สุด เพราะไม่มีชาติใดเหมือน

“การศึกษา” ถือเป็นสิ่งที่ช่วยทำให้คนเป็น “คนที่มีคุณภาพ” เพราะการศึกษาเป็นกระบวนการทำให้คนมีความรู้ และมีคุณสมบัติต่างๆ ที่จะช่วยให้คนคนนั้นอยู่รอดในสังคมได้ ดังนั้นจึงควรมีการจัดการศึกษาที่ดีที่เหมาะสมกับแต่ละระดับ เพราะเชื่อว่าการศึกษาคือสิ่งสำคัญที่ช่วยกำหนดทิศทางของชาติ เพื่อพัฒนาคนไทยให้มีความพร้อมที่จะเป็นกำลังสำคัญสำหรับการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าต่อไปได้

สถิติของรายการบันทึกทั้งหมดที่ใส่คำสำคัญ “การศึกษาไทย2020”

- จำนวนบันทึกรวม 82รายการ
- จำนวนการอ่านรวม 23,849ครั้ง
- จำนวนการให้ดอกไม้ (ให้ความชอบ) รวม1,165 ครั้ง
- จำนวนความคิดเห็นรวม 844รายการ

สามารถอ่านรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่:

<http://www.gotoknow.org/blogs/posts/502791>

3.3 เรื่องเล่าที่ดีของแม่กับลูก

"แม่" คำสั้นๆ แต่กลับมีความหมายยิ่งใหญ่หนัก เกินจะหาสิ่งใดมาเปรียบปานได้ แม่เป็นผู้ให้ทุกอย่างแก่ลูก ความรักของแม่ เป็นรักแท้อันบริสุทธิ์ที่ไม่เคยหวังสิ่งใดตอบแทน หวังเพียงให้ลูกเติบโตเป็นคนดี มีการศึกษาที่ดี มีคุณภาพชีวิตที่ดีในสังคม และมีชีวิตอยู่อย่างมีความสุข

เนื่องในวโรกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 80 พรรษา 12 สิงหาคม 2555 GotoKnow และ สรอ.(EGA) จึงได้ร่วมมือกันกระตุ้นการมีส่วนร่วมของประชาชนในการให้ความรู้และข้อเสนอแนะต่างๆ เป็นประเด็นที่ทกขึ้น ซึ่งเริ่มตั้งแต่วันที่ 1-15 สิงหาคม 2555 โดยขอเชิญชวนสมาชิก GotoKnow ทุกคนร่วมบันทึกถ่ายทอดประสบการณ์ความรู้ในหัวข้อ "เรื่องเล่าดีๆ ของแม่กับลูก" ซึ่งมีผู้ร่วมแสดงความคิดเห็นผ่านบล็อกเป็นจำนวนมาก โดยสามารถรวบรวมและสรุปประเด็นต่างๆ ได้ดังนี้

ความรักของแม่

ความรักของแม่เป็นรักแท้ที่หาสิ่งใดเปรียบปานมิได้ รักของแม่เป็นรักบริสุทธิ์ที่มีให้ลูกเสมอมาโดยไม่เคยหวังสิ่งใดตอบแทนแม่ทำทุกอย่างเพื่อลูก ยอมเหนื่อย ยอมอดเพื่อลูกได้ทั้งสิ้น แม้แต่ชีวิตและความเจ็บปวดของแม่ แม่ก็ให้ลูกได้อย่างเต็มใจ ความรักของแม่ จึงเป็นความรักที่บริสุทธิ์ เพราะ "ในชีวิตแม่ไม่เคยยอมทำอะไรเพื่อใครนอกจากลูก" แม่ยังวางแผนอนาคต พร้อมเตรียมทรัพย์สินสมบัติไว้ให้ลูกเมื่อครั้งโตขึ้นมาจะได้ไม่ต้องลำบาก ให้การศึกษาเพื่อให้ลูกมีอาชีพเลี้ยงตัวเองในอนาคต อีกทั้งยังเป็นผู้ที่คอยเป็นกำลังใจ และสนับสนุนอยู่ตลอดเวลา เป็นหมอนให้ลูกหนุนตักยามเหนื่อยล้า มีอ้อมกอดไว้ปอบโยนลูกและคอยให้กำลังใจในการทำงานทุกอย่างของลูก แม่เป็นแม่พระ... อภัยให้ลูกเสมอแม้ในยามผิดพลาด และไม่ว่าลูกจะเกิดมาเช่นไร แม่ก็ไม่ยอมแลกลูกของแม่กับใครอย่างเด็ดขาด "แม่" คือผู้ให้ คือพระผู้คุ้มครองปกป้องรักษา เวลาที่เราได้รับการปาดเจ็บไม่ว่าทางกายหรือใจ มีของแม่ที่ลูบลงบาดแผลนั้นมันช่างทุเลาเบาบางลงไปเลย บาดแผลทางใจ ความรู้สึกต่าง ๆ ที่รู้สึกผิดหวัง แม่เป็นผู้หญิงแกร่งคนหนึ่ง ทำเพื่อลูกได้ทุกอย่าง ไม่ว่าจะลำบากหนักหนาสักแค่ไหนแม่ก็ไม่เคยบ่น เพราะอยากเห็นลูกได้ดี ตั้งแต่เล็กจนโต ผู้เขียนก็เห็นแม่ทำหน้าที่ของแม่ได้ดี ไม่บ่นพร่อง คอยอบรมสั่งสอนให้ลูกทำในสิ่งที่ดี คอยเตือนเวลาผู้เขียนทำผิด คอยชี้แนะในสิ่งที่ถูกต้องให้กับลูกเสมอ การให้ของแม่ แม่ให้ลูกโดยไม่หวังสิ่งใดตอบแทน

ความหวังของแม่

แม่ทุกคนหวังเพียงให้ลูกเติบโตใหญ่เป็นคนดี ตั้งใจศึกษาเล่าเรียน มีงานทำ มีครอบครัวที่ดี และประสบความสำเร็จในชีวิตโดยไม่เคยหวังสิ่งใดที่เป็นประโยชน์แก่ตนเองแม้แต่น้อย

การทดแทนพระคุณแม่

แม่คือผู้มีพระคุณอย่างล้นเหลือ ยากที่จะหาสิ่งใดมาตอบแทนคุณท่านได้หมด แต่ตราบที่ท่านยังมีชีวิตอยู่ ลูกทุกคนก็ควรทำทุกสิ่งทุกอย่างที่ท่านมีความสุข เพื่อตอบแทนบุญคุณของท่าน วิธีการที่ลูกสามารถตอบแทนพระคุณของแม่ได้คือ การตั้งใจศึกษาเล่าเรียน นอกจากนี้คำพูด และการกระทำในสิ่งดีงามของลูก เป็นสิ่งเล็กๆ น้อยๆ ที่สามารถตอบแทนพระคุณของแม่ได้ และทดแทนคุณแม่ตามศักยภาพที่ลูกมี ตามวัยที่ลูกเป็นโดยเราสามารถทดแทนพระคุณแม่ได้ทุกวันไม่เฉพาะในวันแม่เท่านั้น

เทคนิคการสอนลูกให้เป็นคนดี

งานเลี้ยงลูกเป็นงานที่หนักและยากยิ่ง แต่ผู้เป็นแม่ก็ไม่เคยท้อ และไม่เคยลดละ ซึ่งแม่แต่ละคนก็อาจจะมีความรู้วิธีการต่างๆ ในการเลี้ยงลูกของตนเองเพื่อให้ลูกประสบความสำเร็จ เติบโตเป็นคนดีต่อไป ได้แก่

- 1) ทำให้ดู อยู่ให้เห็น ในวิถีพอเพียง แบบอย่างดีๆ ที่แม่ปลูกฝังไว้อย่างเป็นรูปธรรมจะเป็นเสมือนแสงส่องนำทางเสมอ
 - 2) ไม่นิยมใช้ไม้เรียว เข็มเย็บผ้า หรือ จู๋จู้บ่นว่าให้เข้าใจ แม่บอกว่าวิธีนั้นแม่เจ็บปวดกว่าลูกและไม่เชื่อว่าการลงโทษด้วยความรุนแรง จะทำให้ลูกหลายจำหากแต่เลือกกลยุทธ์แบบใช้น้ำเย็นเข้าลูบให้ตายใจ ค่อยๆ สอดแทรกคำสอนศีลธรรมแบบเนียนๆ และหยิบยกนิทานเปรียบเทียบมาเล่าให้ฟังอย่างเพลิดเพลินพวกเราจึงคล้อยตามอย่างสมัครใจ
 - 3) กล่าวถ้อยคำไพเราะให้กำลังใจและหมั่นให้ศีลให้พรโดยหยิบยกความดีงามที่แม่ค้นพบได้ในตัวลูกๆ แต่ละคน มาพูดคุยยกย่องภายในครอบครัวและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน วิธีนี้ของแม่ ทำให้พี่น้องมีความรักใคร่เคารพซึ่งกันและกันตราบนานทุกวันนี้
 - 4) สร้างความสุขในครอบครัวด้วยการดึงทุกคนเข้ามามีส่วนร่วมในทุกเรื่องเป็นการวางรากฐานของระบอบประชาธิปไตยและความสามัคคีจากภายในบ้านของเราเอง
 - 5) สอนให้เจริญจิตด้วยความเมตตาไม่เอาวัดเอาเปรียบเพื่อนมนุษย์แต่เชื่อผลของความสุกที่เกตุจากการให้ตามกำลังความสามารถของตน
 - 6) ไม่ลืมตัว กลัวตายให้เตรียมพร้อมไว้ทุกขณะจิตด้วยสติแห่งความไม่ประมาท
 - 7) หากลูกมีอาการผิดปกติ ควรสอนให้ลูกพิจารณาถึงสาเหตุที่ทำให้ลูกโกรธในหลายๆ แง่มุมโดยการมองเหตุปัจจัยที่อิงอาศัยกัน หรือ สืบเนื่องกัน ด้วยโยนิโสมนสิการสอนลูกให้นำธรรมมาใช้ในชีวิต
 - 8) สอนให้ลูกมีความมุ่งมั่น มุมานะพยายาม ความกล้าหาญและความอดทน
 - 9) การได้อยู่ด้วยกัน คุยกัน เห็นหน้ากัน มีส่วนสำคัญมากสำหรับการอยู่ด้วยกันเป็นครอบครัว
- "แม่" ผู้ที่สร้างชีวิตให้ลูกและมอบความรัก ความอบอุ่น ความหวังใย ความปรารถนาดีทุกอย่างให้แก่ลูกโดยไม่หวังสิ่งใดตอบแทน รักของแม่เป็นรักแท้ที่บริสุทธิ์ยากที่จะหาสิ่งใดเปรียบปานได้ ดังคำขวัญวันแม่ปี 2555 ที่ว่า "มือของแม่นั้นคือมือข้างปั้น ขึ้นรูปอัน อ่อนลออ จนหล่อหลอม อยากให้เป็นงานดี ที่งามเงา อยู่ที่คอย ชัดเกล้า แต่เบามือ" ลูกทุกคนจึงควรทำหน้าที่ลูกที่ดีที่สุด เพื่อตอบแทนพระคุณของท่าน トラบที่ท่านยังคงมีชีวิตอยู่

สถิติของรายการบันทึกทั้งหมดที่ใส่คำสำคัญ "แม่"

- จำนวนบันทึกรวม 1,158 รายการ
- จำนวนการอ่านรวม 695,393 ครั้ง
- จำนวนการให้ดอกไม้ (ให้ความชอบ) รวม 3,624 ครั้ง
- จำนวนความคิดเห็นรวม 11,289 รายการ

สามารถอ่านรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่:

<http://www.gotoknow.org/blogs/posts/510532>

บทสรุป

การดำเนิน โครงการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชน (e-Participation) ถือว่าเป็นการพัฒนาพื้นที่สาธารณะที่ทำให้ประชาชนสามารถแลกเปลี่ยนประสบการณ์และองค์ความรู้ รวมทั้งเสนอแนะข้อคิดเห็นในประเด็นที่ต้องการหรือสงสัย ทำให้เกิดคลังความรู้เชิงประสบการณ์ในด้านอื่นๆ ซึ่งองค์ความรู้ที่สามารถนำไปสกัดต่อยอดเป็นนโยบายที่มาจากประชาชนเพื่อการพัฒนาประเทศต่อไป โดยการดำเนินโครงการฯ ดังกล่าวมีข้อสังเกตและสรุปบทเรียนในภาพรวมดังนี้

- 1) ประชาชนมีความพร้อมที่จะเข้ามามีส่วนร่วมกับภาครัฐ ซึ่งจะเห็นได้จากการที่ ประชาชนให้ความสนใจและร่วมแสดงความคิดเห็นในประเด็นต่างๆ อย่างมากมาย ดังที่ได้กล่าวไว้ในบทที่ผ่านมา
- 2) การรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนทำให้ภาครัฐทราบถึงปัญหาของประชาชนในเรื่องนั้นๆ รวมถึง ทราบถึงว่าควรมีการให้ข้อมูล สร้างความตระหนักกับประชาชนหรือให้การสนับสนุนด้านใดเป็นพิเศษ
- 3) การพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนสามารถนำมาสร้างชุมชนแนวปฏิบัติ (Community of Practice) เพื่อทำให้เกิดสังคมของผู้เชี่ยวชาญและองค์ความรู้เชิงประสบการณ์ในด้านนั้นๆ ได้
- 4) การรับฟังเสียงประชาชนจะทำให้ประชาชนมีความรู้สึกเป็นเจ้าของ ซึ่งถือเป็นพลังในการขับเคลื่อนทางสังคมที่ดีที่สุด ถ้ามีการนำนโยบายที่ได้ไปปฏิบัติ

ข้อเสนอแนะ

กระบวนการ พัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นวิธีการที่ภาครัฐ ภาคประชาสังคม และผู้ที่เกี่ยวข้อง สามารถใช้เรียนรู้และทำความเข้าใจประเด็นนโยบายสาธารณะร่วมกัน โดยการนำความเห็นและข้อเสนอแนะของประชาชนและผู้ที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนมาเป็นองค์ประกอบสำคัญในการตัดสินใจและกำหนดแนวทางหรือนโยบายสาธารณะที่ภาครัฐจะดำเนินการ โดยข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาและต่อยอดจากการมีส่วนร่วมดังกล่าวมีดังนี้

- 1) ควรนำความคิดเห็นและเสียงของประชาชนจากประเด็นต่างๆ มาทำการวิเคราะห์เพื่อผลักดันต่อในเชิงนโยบายไปยังผู้ที่เกี่ยวข้องและผู้มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบโดยตรง
- 2) ควรมีการขยายกลุ่มเป้าหมายเพื่อเพิ่มการมีส่วนร่วมของประชาชนให้ครอบคลุมเข้าถึงในทุกๆ สาขาอาชีพและช่วงอายุที่หลากหลาย

นอกจากนี้ การมีส่วนร่วมของประชาชนยัง เป็นก้าวสำคัญสำหรับ การพัฒนาธรรมาภิบาลอิเล็กทรอนิกส์ตามหลักการของ Open Government ซึ่งประกอบไปด้วยหลักสามประการ ได้แก่ 1) การสร้างความโปร่งใส (Transparency) คือ แนวทางในการบริหารจัดการของภาครัฐเพื่อสร้างความเป็นธรรม ตรวจสอบได้แก่ประชาชนผู้รับบริการและสร้างความเชื่อมั่นทั้งจากนักลงทุนในประเทศและต่างประเทศ 2) ความร่วมมือ (Collaboration) คือ แนวทางที่ช่วยเพิ่มโอกาสการทำงานร่วมกันระหว่างรัฐและทุกภาคส่วนได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกัน และ 3) การมีส่วนร่วมของประชาชน (Participation) คือ แนวทางที่ช่วยให้ประชาชนมีโอกาสได้เข้าร่วมในการรับรู้ ร่วมแสดงทัศนะ เสนอปัญหาในประเด็นสำคัญ รวมทั้งกระบวนการตัดสินใจเกี่ยวกับชีวิตประจำวันจนถึงปัญหาในระดับประเทศ โดยการดำเนินการตามหลักการดังกล่าว มีเป้าหมายหลักในการสร้าง

ความเชื่อมั่นให้แก่ภาคประชาชนและภาคธุรกิจ เพื่อให้เกิดการพัฒนารัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์อย่างยั่งยืน อันจะนำไปสู่การเชื่อมโยงหน่วยงานภาครัฐโดยยึดเอาประชาชนเป็นที่ตั้ง (e-Government for the People) และมุ่งสู่การเป็น Smart Government และ Smart Thailand ต่อไป